

عنوان مقاله:

مدل یابی خودناتوان سازی تحصیلی در بین دانشجویان شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه علمی مهارت های روانشناسی تربیتی، دوره 7، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد سیدصالحی - *M.A of assessment and measurement (psychometrics) at Allameh Tabataba'i University*

نورعلی فرخی - *Faculty member of assessment and measurement at Allameh Tabataba'i University*

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور تعیین رابطه علی متغیرهایی است که بیشترین تاثیرگذاری را بر روی خودناتوان سازی تحصیلی در بین دانشجویان شهر تهران داشتند صورت گرفته است. جامعه آماری دانشجویان شهر تهران بود که ۵۲۰ نفر از چهار دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، آزاد اسلامی واحد تهران جنوب و پیام نور واحد تهران جنوب به روش داوطلبانه انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه های فرم کوتاه NEO، کمال گرایی بشارت، خودکارآمدی عمومی، انگیزش تحصیلی هارتر، خودناتوان سازی جونز و رودوالد و عزت نفس روزنبرگ بود. داده ها با استفاده از روش مدل سازی معادلات ساختاری مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج به دست آمده حمایت کننده روابط ساختاری مفروض بود و در مجموع نشان داد که ویژگی های شخصیتی، کمال گرایی، عزت نفس، عملکرد تحصیلی و انگیزش تحصیلی به طور مستقیم و خودکارآمدی به طور غیر مستقیم و با میانجی گری عملکرد تحصیلی، خودناتوان سازی تحصیلی را تحت تاثیر قرار می دهند. همچنین ویژگی های شخصیتی و کمال گرایی به طور غیر مستقیم نیز از طریق میانجی گری عملکرد تحصیلی و انگیزش تحصیلی بر خودناتوان سازی تحصیلی اثر می گذارند. با افزایش روان آزرده گرایی و کاهش گشودگی، خودناتوان سازی تحصیلی احتمال بروز پیدا می کند و عزت نفس، خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی بالا موجب کاهش میزان خودناتوان سازی می گردد اما کمال گرایی و عملکرد تحصیلی بالا احتمال بروز رفتارهای خودناتوان ساز را افزایش می دهد.

کلمات کلیدی:

Academic motivation, academic self-handicapping, Perfectionism, personality traits, Self-esteem

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596524>

